

▲ Scheidend dirigent Koos van Beurden krijgt de Otto van Egmondpenning uit handen van locoburgemeester Melanie Oderwald-Ruijsbroek. PR-FOTO

MIDDEN-DELFLAND

Met tegenzin afscheid van dirigent

Met liefde, maar vooral met tegenzin, hebben de leden van de Schipluidense koren Sint Michaël en Vivace hun maestro 'van de bok geduwd'. Zaterdag werd de vertrekkende dirigent Koos van Beurden geëerd met de gemeentelijke Otto van Egmondpenning.

Zeventiger Van Beurden moet stoppen vanwege fysieke ongemakken en toenemende doofheid. „Ik ging steeds meer opzien tegen concerten, vooral grote uitvoeringen ervoer ik als een loden last.” Zo'n halve eeuw was hij het gezicht én de artistieke motor van Muzikaal Schipluiden. Dirigeerde

en concerteerde hij met drie verschillende (ook kerk)koren, was hij regionaal bekend om de Bachcantate-uitvoeringen met koor en orkest Vox Delflandiae, en 'wereldberoemd' door het concert onder het Gaag-aquaduct op de A4 tijdens de opening van die snelweg.

Maar eigenlijk was zijn muzikale carrière al veel eerder begonnen: „Op mijn negende zette mijn vader, die ook dirigent was, me al achter de piano om zijn koor te begeleiden.”

Tijdens het afscheid in de Dorpskerk zongen zijn zangers en zangeressen hun favoriete *Oh, Fortuna* uit de Carmina Burana met

een op hem geschreven tekst. Hetgeen Koos wat onwennig zonder baton aanhoorde. Het officiële afscheidsgeschenk was de gemeentelijke Otto van Egmondpenning die locoburgemeester Melanie Oderwald-Ruijsbroek hem overhandigde.

Maar het mooiste cadeau, zo zei hij eerder, is toch dat hij als koorlid nog kan en mag blijven zingen. „Gewoon tussen mijn zangvriendinnen en -vrienden voor het leven. Een leven zonder koren kan ik mij niet voorstellen.” Dat nieuwe leven wordt wel heel anders, bevestigt hij. „De dirigent is hun baas, en nu ook de mijne.”

– Rien van den Anker